

Z M A G A

~~XXXLEANSKIR KERAKIČEK~~

Predno se zaster dvigne, je čuti vriskanje, vzklikanje, petje=nic s spremljevanjem harmonike, čvrste kerakanje čet, pozdravljanje itd.

Ko se scena odpre, se na edru:

Skupina partizanskih mater, manjša skupina mladine in pionirjev in čisto mala skupina mož. Scena bedi živahna, razgibana, naj telmači veselje in navdušenje ljudstva ob zmagi. Petje, harmonika, vzklikanje in pozdravljanje se nadaljuje, vendar se sliši bolj oddaljeno.

Zber vseh skupin

V zelenju in cvetju, v zastavah
prepeva in vriska vsa domovina.

Iskreče oči se oči, polne senca,
ko mati na srce pritiska spet sina,
sina junaka,
ki s četo keraka.

Zber mater in mož

Ponočne in smeče,
trde in vesele
odmeva kerak:

/ Scena. Iz čet, ki korakajo za scene, da jih občinstvo ne vidi, pride na eder borcec in pozdravi mater,/

Borcec

Pozdravljena, mati!

Peslej se ni treba niko=gar=tí=batí
niko=gar ti batí-

v prah strt je sovrag=
Nema igra./

Zber mladine in pionirjev

Jej, kaj je junakov, ki zmage slavijo!

Zber mater /mhiš

Kaker da gore jih spreti redijo

Ves zber

kot jeklo prihaja nevi in nevi in nevi...

Zber mož

In z njimi junakinje, naša dekleta-

Kje trate dade še kaj takega cveta? -

Ves zber

In z njimi orežje, brzostrelke, topovi

udarja v ritmu, da se strti ekevi-

In eče Triglav in Krn in Peca

in Peherje naše, jadranske obale

vse svoje bi rade junake spoznale,

kot matere, ko' se zdaj zbira jim deca.

Zber / brez mater /

Z ečmi kaker iskra sleherna mati

iz morja junakov želi poiskati,

kegar nekoč je pod srcem nesila,

da bi v objem ga zdaj svoj zaklenila:

Scena. Ves čas recitacije se čuje še vedne kerakanje itd, kakor v začetku. Izza scene pride borcec./

Mati /ga objame/

~~RAZGOMIČENJA, XMEKYY~~ Sin, moj ljubljeni sin!

Borcec

Mati, veruj, moja mati,

kenec gerja je in vseh bolečin-

Zber mož, mladine in pionirjev

Kaker stetere, išče ga ona veselo...

Zber mladine in pionirjev

Četa za čete keraka, penesne keraka

Zber mater, mož, mladine in pienirjev

Mati kot reža v jutranji resi ga čaka,
pretesne že srcu je prsi edelo...

Zber mož in mladine

Čete gredo in gredo in gredo
in berci in berke poje in poje-

Moški glas /izza zadja/

Le njen sin se s pesmijo ne oglasi

Zber mož in mladine s pienirji

Kot seha sirača v solzah sama stoji...

Le veter iz dalje šepeče ji:

Glas izza scene

"Mrtev-

Mati herejska, domovina je terjala žrtev-"

/ Nema igra, ki je izpeljalo skordi žalestinke "Ket žrtve ste padli",

Klici iz dalje /za scene/

Slava, junaki vam, slava!

Moški glas / za scene/

Skloni se naša zmagevita zastava,
pozdravi grobove, v njih naše sinove,
ki s svojim življenjem se v berbi krvavi
za vselej zlemili srametne okove!"

Zber mladine in pienirjev

In polja in gore, morje in debrava
ponavljajo v zboru

Vsi

Slava jim, slava!

Zber mož

Le mati z bolečino tam sama stoji
in senca ne vidijo njene oči---

/ Izza scene pride berec z zastavo. Scena z nemo, razgibane igre.

Moški glas /za scene/

sedaj kakor val ji vse bitje prevzame
zastavo vihrajoče z vsem žarom objame

Mati

O, sinke, junak moj, če silnega boja si žrtev,
jaz čutim in vem, da nisi, nikdar ne boš mrtev!
Kjer koli pri nas zori v soncu pšenica,
zlati se v njej smeh tvejega mladega lica...

Ke streji nam spet zapeje po tevarnah,
ke bodo turbin, transmisij nam vretena ~~zavoj~~ brnela,
ke iz ruševin nam hiše uporno začno rasti,
v njih tvoja bo žrtev povsed nam živela.

V ritmu naprov, obnove in dela
z nami boš, sinke, junak moj, in pesem
tvoja, kot zmeraj junaske vesela,
v sročih milijonov bo večno zvenela.

In kadar nekoč pod brezmejnem azurjem
plula ponesno bodo naša res krila

Vsi/tudi eni za scene/
in našega neba slobode branila,
vem, da jih be vedno varne vedila
žrtve penesne tvoja skušena roka-
In jaz bom s teboj, moj ljubljeni sin,
plula do skrajnih, presinjih višin,
Od tamkaj prikličemo zarje nam veka,
ki dal bo izmučeni zemlji - Človeka.

/Vsi ~~deluj~~ se strneje v žive slike dela./

(Zastor.)